

Мѣцъ септѣмврий

шпалающе велѣніе бѣже мѣчнитела оубѣща волытии благословеніи єсіи
бѣже Оцъ нашихъ.

Не вѣровавъ моимъ глаголамъ, ѿглохновеніе пріими иавленіе:
нише: и раздѣлемъ егда оўзинши гласъ слова, воспрінимъ
гласъ, благословенъ єси волѧ, илехъ бѣже.

Любѣ ѣлизавѣти прімышааса многосвѣтлый гакъ болище,
Захарія свѣтоносна свѣтильника свѣта породи, свѣтлаша
намъ съцымъ во тмѣ страстей держимымъ лютъ.

И гранилъ гакъ глаголы оупотребивъ, Христѣ, великий предтеча,
поклонися тебѣ во чревѣ дѣтвиныѣмъ, съмъ носимъ оутроібою
ѣлизавѣтиною, иисе, Оцьва нашихъ бѣже благословенъ єси.

Богоодиченія:

Любна, ѣлизавѣтъ видѣть носаціи звѣзды бѣстведенаго
предтечи, поклонися свѣтломъ облаку мріи, болище носащее
Христа, плотоносима ѿ неѣ на спасеніе наше.

Пѣснь 4. ірмосъ:

Изъ пламене преподѣбнымъ росѣ источилъ єси, и праведнаго жертиза
водою попалилъ єси: всѣ во твориши Христѣ, токмо єже хотѣши:
тѣа превозносимъ во всѣхъ вѣки.

Жениховъ дѣлъ предготовляется, гласъ же слова начало
приемлетъ, и въ неплоднѣй нынѣ оутробѣ питається, все-
цѣа великий вонихъ.

Неплоднымъ сердцамъ дѣлатель процвѣтѣ, страстей стѣнра
оуже куетъ, телецъ честнѣй воздержанія питаетъ,
предтеча великий, людіе веселитъся.

Оўзы гакоже дрееле неплодныѧ, могѡ помышленїа сици
шкаменѣніе разрѣши крѣтило: и плоды покланѧ ма ве-
твори возвращати, и жити во вѣки.

Богоодиченія:

Чревоноснѹ тѣа отроковище, гакъ ѣлизавѣтъ видѣ, бѣтвеннѹ
возвращася, видѣть єлъ младенцу взыгравшися, гакъ по-
знатиши своего блажъ.